

گهشتی شارباژێر

له سالی ۱۹۲۹ دا

نووسینی :
شاكر فتاح

[وێنهي نووسەر له تههمانی شانزه سالی دا ، نه و کاتهی که تههم گهشتی]

[کردوو له ۱۹۲۹/۸/۲۰ دا]

چاپ کراوانی
نووسراو خانهی پروژهی خوینده واری کورد
خاوهنی : شاكر فتاح

- (۱) زهردهشت : احمد الفتتاوی
- (۲) سۆكرات : نه فلا تون
- (۳) كاریبآلدی : هه نری تۆماس
- (۴) دیقالبیرا : سین تۆفولین
- (۵) لويس پاستیر : دانالی
- (۶) مادام کوری : دانالی
- (۷) چیبزۆکی مههم و زین له تهراروودا : شاكر فتاح
- (۸) کۆمار : نه فلا تون
- (۹) یهزیدی به کان و ئایینی یهزیدی شاكر فتاح
- (۱۰) چارلسی به کهم له بهردهم دادگاهدا : پاتریک هیتستینگر
- (۱۱) سۆسان نهفتونی : هه نری ودانا تۆماس
- (۱۲) قۆلتیر : دانالی و تۆماس
- (۱۳) عمر خیام : مانوئل کۆمپروف
- (۱۴) مهلا کاکه حهمه : شاكر فتاح
- (۱۵) دامادی موکریانی : شاكر فتاح
- (۱۶) گهشتی شارباژێر : شاكر فتاح

۱۰۰۰/۷۰ ۱۹۷۲/۱۲/۳۱ ژمارهی پێسپاردن (رقم الایداع) ۱۹۷۳/۱۸

نرخس (۱۰۰) فلهسه

له پڕیژه نووسراوانی « گهشت و کوزار » . ژماره : ۱
چاپخانهی کامهرانی تهلهفون ۶۰۸ - سلیمانانی سالی ۱۹۷۲

«ژار ماسی». نینجا حاجی نو پلستانه‌ی دهخسته ناو دهنکه تری و قاشه کاله‌کده، یاخورد دهخسته ناو کونیکه ته‌پله‌کداری زۆر به‌هیز و تینه‌وه که له‌زیر سکی به‌چکه قرژاله‌کده بوو.

(حاجی موحه‌مه‌د) به‌کۆمه‌ل‌نم خۆرشته ماسیپانه‌ی دهخسته ناو چه‌م و گۆمه‌کده، ماسیپه‌کانیش قوتیان نه‌دا.

کاتمان نه‌کرد به‌نیو سات چه‌ند ماسیپه‌ک به‌خۆلی و گێژیه‌وه سه‌ر ناو که‌وتن و هاتنه قه‌راغ گۆمه‌کده. نیشه‌یش به‌سووکیه‌کده ده‌ستمان کرد به‌گرتنیا. به‌لام هه‌ر نه‌وه‌بوو. نیکه هه‌رچه‌ند چاره‌پروانیمان کرد یه‌ک ماسیپه‌کمان به‌دی نه‌کرد. نه‌مه‌یش له‌ به‌ن به‌ختیمان بوو. چونکه هه‌موو جارێ (حاجی موحه‌مه‌د) نه‌یگوت: «هیچ جارێ نه‌بووه، به‌نیوه‌ی نه‌وه‌مانه سی ماسی و چل ماسی نه‌کۆژین!...».

ده‌ی بام وایه‌... قه‌ی نا‌کا!...

هه‌رچی چۆنیک به‌ن، رابواردنیکه خۆشمان رابوارد، کاتیکه شیرین بوو له ژیا‌ماندا. خۆزگه به‌رۆژی وا ده‌گه‌پشتینه‌وه.

به‌راستی زۆرم به‌ن خۆش بوو که به‌دلیکی به‌ن نه‌ندیشه‌وه کۆچمان کرده گوێ (کۆمی کچان). نینجا ده‌ستمان کرد به‌ناگرکردنه‌وه و چایی سازکردن و ماسی برژاندن. هه‌ر له‌و کاته‌یشدا به‌وینه‌گر (فۆتۆگراف) ده‌که‌م وینه‌یکی نه‌وه‌مه‌م کیشا.

خوا ته‌م و خه‌می له‌ دل‌مان ره‌وانده‌وه. نه‌وه‌ رۆژه‌ خۆشه‌ویسته‌یشمان به‌م دل‌ه‌ خۆش و پۆشنه‌وه رابوارد. تا قرجه‌ی نیوه‌رۆ له‌وێ بووین. نینجا هاتینه‌وه ماله‌ی. نوستین. پاش نوستن. هه‌ر به‌شیه‌ی جارێ روو به‌ (ناو ره‌زان) سواری نه‌سپ بووین. تا زه‌رده‌په‌ر له‌وێ بووین، نینجا هاتینه‌وه.

قه‌له‌چوالان ۱۹۲۹/۸/۲۳

به‌یانه‌کی که له‌چای خواردن بووینه‌وه، چوونی (قه‌له‌چوالان) هه‌ر له‌ مێشک‌سایوو، نه‌جسولایه‌وه. چونکه له‌م چه‌ند سه‌ده‌ی دواییه‌دا، یه‌که فه‌رمانه‌ه‌وایی کورد که هه‌لکه‌وتیبه‌ له‌ شارباژێر و شاره‌زوردا، له‌ بنچینه‌دا له‌وێدا دامه‌زراوه. به‌ناره‌زویه‌کی گه‌رمه‌وه رووم له‌ (حاجی موحه‌مه‌د) نا. نه‌سپمان زین کرد. به‌جسوته سواره له‌ سوێ ته‌لاره‌که‌ی (دیه‌له‌) وه‌ لووت به‌سه‌ره‌و ژێر مل‌مان نا بۆ گوێ چه‌مه‌که. له‌وه به‌ولاوه رینگا خۆش بوو. هه‌تا نیوه‌ی رێ به‌شی زۆری رینگا‌که‌مان هه‌ر به‌غار و به‌بازی، به‌گورگه‌ لۆقه و چوار ناله‌ کردن به‌نه‌سپه‌کان رانه‌بوارد. نینجا له‌به‌ر رێ سه‌ختی، به‌بوختی له‌ ته‌نگه‌ی که‌ژ و چه‌مه‌که لاماندا. که‌وتینه هه‌وراز. به‌سه‌ر بالی شاخه‌که‌دا رینگامان به‌ی. تا گه‌پشتینه‌ نزیک دییه‌که.

له‌ رینگادا (حاجی موحه‌مه‌د) هه‌ر باسی چلۆنی نه‌وه‌ دییه‌ی بۆ ده‌کردم و جێ راو و سه‌یرانی پێشان نه‌دام. کاتێ که له‌م قسانه‌دا بووین به‌ (گۆز) یه‌ک گه‌پشتین، چه‌شنی سنووق، هه‌ر چوارلای به‌ته‌له‌به‌ردی خشت و لووس گیرابوو. له‌سه‌ر (کتیل) ده‌که‌ی گه‌لێک نووسین و نه‌حش و نیگار هه‌لکه‌ندرابوو. که به‌لگه‌ بوون بۆ نه‌وه‌ی (به‌ردتاشی) له‌وه‌ ده‌مه‌دا چه‌ند له‌پێش بووه. نه‌مه‌ چونکه باه‌تیکه‌ی مێژوویی بوو، وام به‌جوان زانی که وینه‌یه‌کی به‌گرم. هه‌ر تۆزیکه که چوون به‌ولاوه، له‌سه‌ر شاخه‌که‌ تووشی (گومه‌زیکه‌)

که‌لاوه) هاتین، به‌به‌رد دروست کرابوو ناوه‌که‌ی به‌ بوو له‌ تاق و ده‌رگا که نه‌یروانی به‌سه‌ر هه‌موو (قه‌له‌چوالان)دا. گومه‌زی (شێخ چه‌مه‌ وه‌سیم) (۱) یان به‌ ده‌گوت که به‌ بوو له‌ گۆزی (پاشا) و (مه‌لا) و (په‌ر) گه‌وره‌کانی فه‌رمانه‌ه‌وایی (با‌بان). گورج له‌ نه‌سپه‌که‌م هاتمه‌ خواره‌وه وه‌ نه‌سپه‌که‌م دایه‌ ده‌ست (حاجی) و به‌سه‌لتی چوومه‌ ناوه‌وه. ته‌ماشام کرد: هه‌رچی گۆزیکه‌ تیا‌بوو، به‌ته‌له‌ به‌ردی جوان و خشت، ته‌نشت درابوو. هه‌ر گۆزه‌ی کێلێکی بالا‌ بلند و سپیکه‌ له‌و خشت و خۆلی تیا‌دانرابوو، که به‌ نووسین و نه‌خش و نیگاروه‌ رازیترا‌بووه‌وه.

به‌راستی دیه‌نی نه‌وه‌ کێل و گۆزانه‌ باوه‌ری ته‌واوی به‌ن په‌یدا کردم که له‌وه‌ ده‌مه‌دا چه‌ند (به‌ردتاشین) و (هه‌لکه‌ندن) په‌سه‌ند و پێشکه‌وتوو بووه. چونکه ئیستایش به‌گران شتی وا له‌وه‌ چه‌شته له‌لای ئیسه‌ دروست نه‌کری. خۆ گۆزی (شێخ چه‌مه‌ وه‌سیم) یان له‌ هه‌موویان رینگویته‌ک تر بوو. چونکه له‌ زانا هه‌ره‌ گه‌وره‌کان و خواناسه‌کانی نه‌وه‌ به‌ له‌ زانستی ده‌روونی و له‌ رازی ده‌روونیدا زۆر شاره‌زا بووه. خۆی چامه‌ بخت. که نه‌مه‌ نیشانه‌ی نه‌وه‌ به‌ له‌ زانستی ده‌روونی و له‌ رازی ده‌روونیدا زۆر شاره‌زا بووه. خۆی چامه‌ (قصیده) یه‌کی فارسی هه‌له‌به‌ستوه، که له‌ گۆزه‌که‌ی خۆی، به‌نووسینیکی جوان هه‌لکه‌ندراوه. پاسی رابواردنی ته‌مه‌نی خۆی نه‌کا و له‌ خوایش نه‌پارێته‌وه. ئیستایش به‌ناسانی ده‌خوینداریته‌وه، به‌لام له‌ په‌له‌په‌لیدا هه‌ر ماوه‌ی نه‌مه‌ندم بوو که لێی به‌خوینمه‌وه: «آنکه کردم از دهر برفت».

هه‌روه‌ها چوار گۆزی تریشم به‌رچاو که‌وت، به‌لام نووسینه‌کانیان قرتا بوون، خوینده‌وه، به‌کتیکیان هی (مسته‌فا پاشای با‌بان) بووه، بۆ نه‌وانی تریش له‌ لادیه‌یه‌کانم پرسی، گوته‌یان گۆزی (عه‌بدو‌للا پاشا) و (سلیمان پاشا) ی با‌بان بوون. له‌ خۆشی بیینی نه‌م هه‌موو که‌له‌په‌وره‌مان سه‌رخۆش بووم، وینه‌یه‌کی تیکراییم گرتن و سواری نه‌سپه‌که‌م بوومه‌وه.

(۱) شیخ محم‌مه‌د وه‌سیم: شیخ محم‌مه‌د وه‌سیم گه‌وره: هه‌روه‌ک مامۆستا مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌رمی موده‌پس ده‌لێ: «له‌ ده‌رووبه‌ری ۱۰۴۰-ک-دا له‌دایک بووه». زانایه‌کی گه‌وره و پایه‌یه‌کی به‌رزی بووه له‌ زانسته‌ نایینییه‌کاندا، له‌ رۆژانی حوکمی به‌کر به‌کی کوری سلیمان پاشادا که ۱۲ سال حوکمی کردوو، له‌ قه‌له‌چوالان موده‌پس بووه، مامۆستای زانای گه‌وره شیخ چه‌سه‌نی گه‌زه‌رده و سلیمان پاشای گه‌وره بووه که له‌ ۱۷۶۱ز-دا فه‌رمانه‌ه‌وایی کردوو -دیاره نه‌مه له‌گه‌ل مه‌زنده‌که‌ی مامۆستا عه‌بدو‌لکه‌رمیدا رێ ناکه‌ون که بۆ سالی هاتنه‌ دنیای دایناوه- بۆیه هه‌ر خۆی ده‌لێ: «به‌داخه‌وه هه‌روه‌ک مێژووی له‌دایکبوونی به‌ته‌واوی نه‌زانراوه مێژووی وه‌فاتیشی نازانرێ، ل ۱۳۱». له‌ سه‌رده‌سیدا چه‌ند زانایه‌کی پایه‌دار له‌ قه‌له‌چوالان مامۆستا بوون: مه‌لا محم‌مه‌دی غه‌زایی و مه‌لا جامی چۆزی. گه‌لێ به‌ره‌می نایینی به‌نرخ‌ی بووه، له‌وانه (سنن الصلاة) به‌لام فه‌وتان.

مامۆستا (مه‌حمود نه‌حه‌د محم‌مه‌د) له‌ باسکیدا سالی وه‌فاتی به‌ ۱۱۷۱ک داده‌نێ. بۆ زیاتر به‌روانه:

- ۱- مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌رمی موده‌پس: به‌مه‌اله‌ی زانیاران، ج ۱، چاپخانه‌ی شفیق به‌غدا ۱۹۸۴.
- ۲- رۆژنیه‌ری نوێ، گۆلار، ژماره (۱۰۲) سالی ۱۹۸۴، مه‌حمود نه‌حه‌د محم‌مه‌د، با‌ه‌خدانی با‌هانییه‌کان به‌زانست و رۆژنیه‌ری.

لیتمان دا رۆیشتین، تووشی گۆمیتیک بووین. حاجی گوتی: «نەمە لەو دەمەدا ناش بوو. ناویان لە کانییەکی دوروو بەسەر ئەم شاخەدا بۆ هێناوە. ئەم چەمی بەردەم شارەپیش لەو دەمەدا لەو بەرەو رۆیشتوو».

ئینجا تۆزیک رۆیشتین گەیشتین بەردی. کە لەو کانی شاری (قەلاچولان) بەردەکانیان دیاربوون. لە بن دار توویەکا وینەیکی دێیەکم گرت. تۆزێ ناوسان خواردوو و روو بەدەرە گەراپنەو. دینی (قەلاچولان) نێستە کە چوار پێنج مالتیکە. کاتی خۆی ئەوێندە و نیوێ نێستای شاری (سلیمانی) گەورە بوو. (قەلاچولان) دەکەوتتە سەر ئەو چوار شاخەکی کە چوار لای دەشتەکی قەلاچولانی گرتوو. کاتی خۆی ئەو دەشتە هەمووی باخ و باخات بوو، کە پر بوو لە میوێ هەموو رەنگە و دار و درەخت. کە گەراپنەو نزیکی گوتی چەمەکی پێشو بوو بووینەو. چەند هەنگاوێک رۆیشتین، تووشی نەستیرک (حوض)ی (سلیمان پاشای بابان) بووین. نەستیرکی پان و گەورە بوو. هەمووی بە بەردی شاخە کە کرابوو لەم لاو لەو لایشێوە دار گوتیرک و دار توویەکی گەورە هەبوو. نێستە تێکچوو، قسڵ و گەچی پێو نەماو، لە پێشێشێوە (رەزی خانم) بوو کە نێستە تۆزێ رۆی و شوینی ماو. لە خواروودیش باخچە و باخ بوو. کە لەو بەرەوێ گەردیکی لێیە، نێستەیش دار و بەردووی خانووکانی ماو، بەگەردی (تەپلجیان) بەناویانگە. تەپل لێدەر و دەهۆل ژەنی لەشکری بابانەکانی تیا بوو. ئەو حەلە بیست هەزار کەسی پتر تیا بوو. شاریکی گەورەتر و پانتر بوو لە سلیمانی نێستا، کە پاشە جار کردیان بە پایتەختی دوویمی فەرمانرەواییەکیان.

لە زانیان، لە وێژەوانان، لە نایین ناسان، لە پێشەوهران، لە هەموو رەنگتکی تیا هەلکەوتوو، (مەلای بێوهران - شێخ حەمە وەسیم) مەلای بەناویانگیان بوو، کەچی نێستەیش بەجۆرێکی وا سروشتی لێ نالۆزاو، کە کەس تیا ناخەوتتەو!

سیوھیل ۱۹۲۹/۸/۲۶

لە دوا (قەلاچولان) هەتا رۆژی یەکشەممە کە نێمڕۆیە هەر بەمەلەکردن و چوونە (دەرە کۆن) و سواربوون رام بوارد، (حەمە پاشای ئەو رەحمان ناغا) لە شار بەلێنی داوومێ کە بیته لام و پێکەو بەچین بۆ دەرەو، بەلام بەلێنەکی خۆی بەجێ نەهێنا. کە رۆژ خۆی لە کەلەو دەرخست نێسە لە چای خوارنەویدا بووین. پاشان من و (حاجی موحەممەد) روو بەدینی (وەراز) کە لە بەشی (سیوھیل) دایە لیتمان خوری. لە ساتی سێدا گەیشتین ئەوێ. لە رینگادا بەناو چەم و چوورد و دار و دەوون و هەلگێر و گرد و دۆلێشدا تێپەرمان کرد. لە هەندێ پلە و سەختەلانیس دەریاز بووین. لە مالی پوورە (حەبێ) کە پوورزاییکی (حاجی محەممەد) بوو لامان دا. خانەخوێکەمان ژینکی نازا و وریا و نان بەد و بەکاربوو. خزم دۆست و شیرین کار بوو. لە تەمەنی خۆمدا، نافرەتی وام لە کورددا نەدیوو. هەر سن مندالەکی لە ژێر سەرپەرشتی خۆیدا میواندارییان نەکردین و فەرمانیان هەل نەسوواند. حەزم نەکرد بەوینەیکی (پوورە حەبێ) ئەم گەشتنامەیم بەرازانداوە، بەلام رەدوشتی کۆمەلایە تیمان ریتی ئەوێ نەدام!

لەناو بەدوورھاتن و نازگرتنی ئەم مائە بەک بەلەدا هەتا کاتی هەشت لە تەک کورێکی قسەخۆش و دلشادکار دانیشتم. چوومە نوێژی. دیمەنی دار و دەوار و چیمەن و مێرغوزاری (وەراز)ی بێ رازیش، لە هەر چوارلاو چاوەکانیان ئەگەشانەو، دلسمان ئەبوواندەو. رینگاکە: بەم بەر و بەو بەریا درەختی گەورە گەورە پێزی بەستبوو. چلە مێو و چووزەرە گەلا سەر و پۆتەلاکی لێ و پۆتەکانی دارەکانی وەک پووشینی ژن داپۆشیبوو. هیشوو تریکانیش، رەشەکە و سپێکە، وەک لە ناھەنگ و زەساوہندی مندالاندا نەبیرین. بەدامینی دارەکاندا شوپووبوونەو، دارەکانیان رازاندبوو، چوومە بێن دارێکەو وینەگرەکم نامادە کرد. (حاجی موحەممەد) و (فەرەجی جۆلا)یش کە لە تەنشت ئەو کەلە مێو و دارانەو وەستاوون، لەناو وینەکی دینی (وەراز) و جەنگەلستانەکەدا دەرچوون. هاتینەو هەوار بۆ لای کۆژی پیاوہکان، (کاک ئەمێن)ی برای (رەشید ناغای عەبدوللا ناغا)ی پشدەریش کە هاتبوو بۆ بێنینی نێسە لەوێ بوو. باسی سەرگۆزشتە و رەدوشتی پشدەری بۆ نەکردین، بەروو خۆشیشێکەو لەوێ جیابوونەو بەرەو لالەزاری (ساوہپان) و (کەندەسوور) کە لە پشت دێو بوون جوولاین، (حەمە شیرین)ی کورێ (پوورە حەبێ) و (وەستا فەرەجی جۆلا)ی هەورامیش لە گەلمان بوون، ئەمیان لە باہەت هەورامییەکانەو قسە بۆ نەکردم.

بەناو چەمیتکا رۆیشتین. (دارمازوو) و (دارخرووک) سەری شاخەکیان لێ گرتبوون. (چەرە چنار) و (دار عەرەمر)یش سەریان داووە بەک، رۆژیان لێ شارەبوونەو. (کۆترە باریکە)یش بەقۆل و بەپۆل بەسەر چۆزی قووناری چلە گوتیرەکانەو، بەسەرماندا فرکیان نەکرد. ناو زوینەکییش بەسەر بەردەبلوورینەکاندا تافە تافیان نەکرد و ئەرژانە خواریو. ئەم تەنشت و ئەو تەنیشتمان بەرەز و بەرەزەمێو و، بەدار بەھن و ناسکە هەرمێ، بەدار قۆخ و قەزوان و، بەدار هەلووژە و دارەوون بەچری داگیر کرابوون. لە پاش رۆیشتنێکی چارەکە ساتی، (ساوہپان)مان تەواو کرد. لە بەزەکانی (کەندە سوور)یش تێپەرمان کرد. چوونە ناو دارگوتێز و گەلوازەکیەو. هەندێ تری مام براپەشمان لەگەڵ بێرێ تری تر لە چووزەرە مێوتیک پچراندبوو. بەرمان لەگەڵ خۆمان و خستمانە ناو ناو ساردەکی ناو چوورەووەکەو. بەگفتوگۆی خۆشەو هەندیک دانیشتین و تریکەمان خوارد و ناوہکەشمان نۆش کرد. ئینجا هینواش هینواش، روو بەهەوراز، بەسواری چوونەو بۆ مائ، نوێژی پاش نیوہرۆ (عصر)ام کرد. هەندیک بەناو باخەکانی ئەم لایەشدا گەرام. چوومەو مائەو.

لەگەڵ (ئەمێن ناغا)دا شتومان کرد. کۆتیر گوتیم بەگۆرانییەکی کوردی زرنگایەو. کە گوتیم گرت لەو بەرمانەو دەستەبەک کورە هەرزەکار بوون گۆرانیان دەگوت. ریم لێ خواست. لە تەک (حەمە شیرین) و (فەرەج)دا چوومە لایان، بەناوای بەنازیانەو شانازیم کرد. پاشان داوای هەلپەرینتیکم لێ کردن. دلیمان نەشکاندم، بەشادمانییەکەو دەستیان کرد بەهەلپەرین، لێمدا هاتەو. لە نوستندا بووم (فەرەج) دەستی کرد بەناوای شتووی شارباژێری، لە خۆشیدا خەوم لێ کەوت. بەیانی پاش چای خواردنەو لەگەڵ (فەرەج)دا گەلێک جێگای تر گەرام. ئەویش لە رێدا لەباہەت رابواردنی دێیەکەو قسە بۆ نەکردم، دەبگوت:

لهوئ بوو، «نەمەین ناغا» ی برای دایکی، نیستە نامەنووسین و ژمبیرکاری یۆ ئەکات، سالی بەسی لیرە و هەندئ گەنم و جۆ، خۆشی کردو کۆشی دەکا، لادییەکان (نەمەین ناغا) یان زۆر خۆش ئەوئ، چونکە بێن وەپە. هەرەک بەسەرماندا دئ، شیرەتی براکەیشی دەکات کە زۆریان لئ ئەکات.

رەوشتی پشدری

(نەمەین ناغا) لە باهەت رەوشتی پشدری یەو گوتی: «خاکی پشدر لە پردی (تەبەت) بەولاو، بەگشتی زەوی ناغایانی (میراودەلی) یە. هەموویشیان نامۆزا و خزم و خوارزای یەگرتن. هەرەکە هەشت نۆ دە گوندێکی لەژێر دەستدایە، لە شەردا یەک نەگرن و وەک برا بەگژ دوژمندا دەچن. لە خۆشیشدا وەک یەک خێزان گەورە و بچووکی خۆیان نەخوێننەو، ناغاکان زۆریان ژیر و خوێندەوارن، چاک کردەو و رەفتارن. هەموو کۆچک (دیواخان) یان هەپە. رۆژ هەتا ئیوارئ رێسوار، خزم و خوا، بەسزمان و لات و هەژار لەو کۆچکەدا بەنەرمی و شیرینییەکەو چیشت و نانیا (بەخۆراپی) دەرخوارد نەدرئ. تا میوانیان بێن، دلایان خۆشتری لئ دئ، زۆر رووخۆشن لە تەک ژیر دەستەکانیاندا. پیاویان هەپە گوندەکانیان بۆ بەرپۆ دەبن. زۆر بێن فیزن لەگەڵ گوندییەکاناندا. رێژتکی زۆریش لە سەیدا (مەلا) و پیر و مامۆستا و ریش سپی و پیاوی زرنگیان دەگرن. نەگەر بێتو ناغایەک لە ناویاندا ناپیاو تەبەتییەکیان لەگەڵ بەکات، یاخود کەتنێکی لئ رووبەدات، ناغاکانی تر لەبەر خزمایەتی چاوترستینی ناکەن و سەرزەنشتی ناکەن و جەزەبە ی پێن ناگەپێتن. لە جیاتی ئەو لەهەر دێیە تێگە یشتوو یەک هەلدەبێرن و کۆیان دەکەنەو تا ژمارەیان دەگاتە پەنجە شەست کەستیک. لەوانە کۆرتیک پێک نەهێتن، ناپیاو تە ناغاکە نەخەنە بەردەمی ئەو گۆرە، ناغاکان خۆیان لەو کەتنە ناگەپێتن، بەلام پیاو ژیرەکان لەو کارەساتە نەکۆلنەو و بیری لئ نەکەنەو، ئەیکەنە راونێژ و گفتوگۆ لەسەری، نەگەر لە راستیدا (ناغاکە) ئەو کردەو ناپەسنەدی کردبوو، ئەوا فەرمانی بەسەردا نەدەن، لەسەر بریاری هەموویان، ئینجا لەشکرێکی پشدری جەنگاوەر دەدەنە پشت خۆیان و روووە مالی (ناغاکە) مل نەنێن، فەرمانی کۆرەکە ی پێن جێبەجێ دەکەن، زۆری لئ دەکەن مالهەکی بار بەکات و بچیتە ئەودو سنووری پشدرەو.

هەندێک جار تالانیشی دەکەن، نایانەوئ بیتەو. زەویەکانی دابەش دەکەن، مەگەر لە پاش سالتیک یاخود زۆرتر، بەهۆی ناغاکانەو تکایان لئ بەکات و بیتە گوندەکە ی خۆی، (نەمەین بەگی قامیش) کە ناغایەکی پشدری بوو، سن جار بەم چەشنە ی لئ هاتوو!

پشدر کۆماریکە بۆ خۆی

نەمە دیارە کە ئەم شیو کاروبار هەلسوو راندنە گەلێک کەلکی هەپە. هەرەک لە کۆمارتکی دیمۆکراتی بچن وایە! چونکە هێزی فەرمانداری بە دەست گەلەو، سەر بەستی و مافێکی زۆرە کە دراو بەدانیشتوونی ناوچەکە. لەمەو کردەو و رەفتاری شیرین، خۆشەویستی، کاری ناپیاو تە نەکردن، زۆر لە ژێر دەست و گەل نەکردن، ژیری، راونێژکاری پەیدا دەبن. بەراستی ئەمە کردەو و کارێکی شیرینە و

- ۱- مازوو: کە بۆ بیدە و بستین «تجارەت» دەست ئەدات.
- ۲- جەوت: کە بەکاری تالانی مەشکە دئ. بەلام ئەم بەرە هی دار مازوو نییە، هی دار بەروو.
- ۳- بەروو: کە بۆ نانی مرۆڤ و گیانلەبەریش دەست ئەدات.
- ۴- کزگل: ئەمە بۆ تالان بەکار نەهێترئ.
- ۵- خرنوک: بۆ بیدە و بستین، بۆ تالانی مەشکە بەکار نەهێترئ.
- ۶- سبچکە: نەمیش لەگەڵ مازوو هەر بۆ تالانی مەشکە بەکار نەهێترئ.
- ۷- دەموکانە: بۆ چاکردنەو ی برین بەکار نەهێترئ.
- ۸- قشکە: ئەمە گەزۆی لەسەر دەبارئ، بۆ تالانی مەشکە ی بەکار نەهێترئ.
- ۹- گەلا: لە نزیک پاییزو گەلاکە ی لئ دەکەنەو بەچلە کە بەو دەپخەنە ناو لئ و پۆی دارەکە ی خۆیەو، هەتا زستانن، لای خۆیان «گەلی» ی پێن نەلێن، ئەمە بۆ خواردنی زیندەو (حیوانات) بەکار نەهێترئ.

ئینجا (حەمە فەرەج) لە باهەت (دارەبەن) یاخود (دارقەزوان) وە قسە ی کرد، گوتی: «دیسانەو (دارەبەن) یان (دارقەزوان) کە بەرەکە ی بریتی یە لە قەزوانە شینە، لە دەمو پاییزدا قەدەکە ی لە زۆر لاو بریندار نەکرئ، کۆجەلە ی قوری پیتو دەنێن. بنیشتی لئ دەردێن، دارەکە یشی بۆ سووتاندن بەکەلک دئ، وەک (بوخور) بۆنی خۆشە».

گۆزە رانی وەر از

جیتگاکە بەردەلانی بوو، دەشتی کەم بوو، چەم و چوغوردیک بوو کە پر بوو لە رەز و هەرمەن و بەهەن، ئەو تەرەجە دارانە ی کە لەمەو پێش ناوم بردوون، دانیشتوانی گوندی «وەر از» لەسەر ئەوانە نەژین، هەرچی دەخەل و دانە لە شارباژێری دەکسرن، «وەر از» بەهەرمەن و ترئ و مازوو و بەروو بە ناویانگە، باخاتەکانی سن هەزار گەزیک درێژ دەبنەو، سی مالتیک لە گوندەکە دا دانیشتون، ژمارە سەریان نەگاتە (۱۵۰) سەد و پەنجە کەستیک.

(رەشید ناغا) سەرداریانە، ئەو دویەک «زەکات» یان لئ کۆ ئەکاتەو، بەلام لە راستیدا پتریان لئ نەستین، خۆشی هەندێکی لئ ئەدات بە فەرمانەر وایی، هەندێک لە لادییەکان رێک کەوتبوون کە نێتر لەمەو دوا فەرمانی بەهێگاری بۆ نەکەن، زۆر لێی دلشاکا بوون. بەلام (حاجی موحەمەد) نامۆژگاری (پوورە حەبەن) ی کرد، گوتی: «تۆ جارێان چەندت بەندە یی بۆ کردوون، نیستە دوو ئەو نەندە بەندە یییان بۆ بەکە، چونکە نیستە کە دەستیان کورتە بەسەر تانا، ئەو بۆ تۆ هونەرە کە بەندە یییان زۆرتر بۆ بەکەیت؟!» نەویش ژیری بوو، گوتی: «بەگوتیت نەکەم؟!»، (رەشید ناغا) کە پر و ساباتی لەوئ کردبوو، ژنەکە یشی

دوستوریکی رهنده، بویه «میراوده لی» یه کان هه تا نیستا هیچ که سینگ سهرنه که وتوه به سهریاندا و کز و بئ دهسلانی نه کردوون. زۆر جاری وا هه بووه له سهر خاکه که می خۆیان کردو تهوه و خۆشیان داوه به کوشت، تۆپ و تفهنگی رۆم و عهجه میان گرتوه و له شکره کانیاں تهر و توونا کردوون. ههرچی ههرای ناو مسکینه کانیشه ههر ناغای گوند خۆی نه یانکوژنینه تهوه و نه یان پرته تهوه. له بهر نهوه (پشدهر) له هه موو جینه کی تری کوردستان بئ ترستره.

له م چهنده دا پشدهریه کان بیستبوویان که فرمانه وایی عیراق نیازی وایه، که (قه لادزی) بکات به بنکه یه کی فرمانه وایی. جا بۆ نهوهی چنگالی بئگانه له خاکیاندا گیر نه بئ، که وته فریای خۆیان. کاربه دهستانیان دی و هه لیان وه شانده وه، ههرچهنده (ناوچهی پشدهر) خۆی هه روک فرمانه واییه کی کۆمار (جمهوریه ت) ای وایه. به لام وه ک خهریکی نه وه بئ فرمانه واییه کی کوردی دابه زرتین وه هایه!

له (پردی تهیه ت) به م لاوه که (سیوهیل) هه هندی ناغا به زۆر فرمان نه دن به سهر مسکینه دا. له بهر نهوه مسکینه کان خۆشیان ناوین. (ره شید ناغا) تۆزیک زۆرداره، که چی مسکینه کان له (ره زابه گی قائمقام) زۆر بئ گله بئ. مسکینه کان پتیاں خۆشه که (ره زابه گ) به رتیل ناخوات، دیاری وهرناگرئ. زۆردارییان لئ ناکات، به جوانیش هه ل نه کات له که لیاندا، هیچ پیاویکی (ره زابه گ) ناتوانئ بئ پاره پووشکه یه ک له مسکین بستینئ.

پشدهریه کان نازان، خاوه ن قسه ی خۆیان، چاکه پشیاں له بهر چاوه، نه یه نه وه، هه موویان یه ک دل و یه ک زمانئ، ته نییا (هه باسی مه محمود ناغا) یان تیا به که خۆی و پشدهریه کانی له مه ر خۆی تۆزیک ناکۆکن له که ل دهسته ی (با به کری سه لیم ناغا) دا. له که ل نه مه شیدا هیچ شهر و هه رایه ک له ناویاندا نییه.

شتتیک سهریران بۆ گه تر امه وه، گو تیاں: له (مه رکه) به سهر شاخه و که وه سوارتیک به خۆی و نه سه په که یه وه بووه به به ردا. بئگومان شتی وا روونادات. هه ر نه بئ جیساویکی کوردانه بئ، که له سهرده می زۆر کۆنه وه بۆمان به جئ مابئ.

سینگی ۱۹۲۹/۸/۲۷

به یانی دووشه مه له ته ک (حاجی مه محمد) دا له (پووره حه بئ) مالشاواییمان کرد. که لئ تکای لئ کردین که بچینه وه، به ند نه بووین. به سوپاستیکی زۆروه لئی جیا بوینه وه. به دوو سات گه یشتینه گوندی (سینگی) که له ناو جه رگه ی (شارباژئر) دایه. حاجی موحه محمد له رتدا سهرگوزه شته و قسه ی خۆشی بۆ ده گه تر امه وه. له بهر دم چه مه که دا چاونه ندازیکی لاله زاره که م به وینه گره که م گرت. نه سه په که م به ر بوو. چوه سهر ماینه که می حاجی. که لئیک هاروجاجی کرد. وزه ی لئ تیک دابئ، کردمان به دتیه که دا. له وئ به مستمانه وه. له مالی ناشنایه کی حاجی موحه محمد که ناوی «حه مه سلیمان» بوو لامان دا. نانی نیوه رۆمان له وئ خواردا. چایمان خوارده وه. پاش نوژن کردن. وینه یه کی تری دتیه که م کیشا، تۆزئ له سهر

گردی (بهر هۆرن) حه ساینه وه. به ته ماشاکردنی چاونه ندازی نه م چه م و چو غوردا و چیمه ن و لاله زار و نزاره خۆم شادمان کرد، نینجا به ناو باخاتدا رۆشستین، له پاش گه رانئیکی بیست وردیله (ده قیقه ای) هیشتا نیوه یانمان نه بریبوو، به ناو چنار و عه رعه ردا رۆشستین، له م بهر و له و به ری (قوله که می سیوهیل) ده وه دار قۆخی شه نگ و شوخ هه بوون. له و به ر نه وانه وه هه ندئ قۆخمان خواردا. به کۆمه له که له مه یوتیک گه یشتین به چه ر دارستانئیکی به هئی ناوازه ی سینکیدا تیه به بووین. به هئی سینگی له هه موو شوئینئیکی ناوچه ی سلیمانیدا به ناویانگه. به لام نه نه مسال، نه پار، له بهر کولله به ری نه گرتیبوو. پاش نه وه به ناو کۆمه له دار سئو و هه لووژه و قه یسیدا رۆشستین. نینجا به ژئر سئیه ری شه نگه توودا. دوا ی نه وه به ناو ناو و نه ره مه ده شتی مه ره زه ی شتخاندای رتگامان به ری. به راستی نه م شوئنه خۆشانه و نه م چاونه ندازه جوانانه منیاں که شه که دار کردبوو. له رئ لامان دا. نوژمان کرد. چووینه ماله وه. نه سپمان هتیا به ده سه ره وه. له ته ک حاجیدا روو به ده شت و ده ر رتگامان گرت به ر. له وازه تیه به رمان کرد، به غار به ناو نه و هه موو دارمازوو و دار به رووی کئو و که ژه دا رابوردین، له که ل زه رده به ردا گه یشتینه ماله وه، دابه زین.

پتیبوسته نه وه ییش بلتیم که له کاتی جیا بوونه وه ماندا له دئی (سینگی)، (حه مه سلیمان) ای خانه خۆیمان زۆر له که لمان خه ریک بوو که بچینه وه، به لام نه ماینه وه، به رتیزکی زۆروه ره وانئ کردین. که سه رنجم دا مالی (حه مه سلیمان) سیانزه پووره هه نگیاں هه بوو. که هه موو له پووره هه نگی چیا وه هاتبوونه نه وئ. به لئ، له (سینگی) شیدا به م جۆزه خۆشیه وه رامان بوارد. (سینگی) بیست مالیکی تیا بوو که ژماره سهریران خۆی نه دا له سه د که سئیک. (ره زابه گ) یان خۆش نه وئ. فرمانه به ری خه لکی خاکی خۆمانیاں بئ چاکه. رقیان له بئگانه زۆر نه بته وه. زۆر حه زیان نه کرد و ناواتیاں نه خواست که (نیراهیم نه فه ندی ای دادگه ر (قاضی ای شارباژئر نه گوژریتته وه بۆ جئگایه کی تر، نه وه ک بئگانه یه کی بخه نه جئ و خرابی له که ل لادیه یه کاندای بکات.

دانیشتووانی نه م گونده گوژه رانیاں له سهر فرۆشتنی نه م به ره مه مانه یه: ترئ، به هئ. ده غل و دان، داری سووتاندن، هه نگوین، (سینگی) ترئ و هه نجیرئیکی جوانی هه یه.

چوارتا ۱۹۲۹/۸/۳۰

به یانی رۆژی پئنج شه مه هیشتا خۆر نه که وتبوو، له که ل (حاجی ره شید) دا به ناو دار و ده وئنی چیا و چه م و چو غوردا (قه لا چوا لان) دا رۆشستین و روومان کرده چوارتا. کزه های به یانیش که له بالی نه سه په که می نه دا شه نگ و شوخی کردبوو له و کاته دا رۆژ دم به پئیکه نینه وه له که له وه خۆی ده رخت پرشنگیدا. شه وی ده ره پراند و به سهر هه موو زینده وه ر و دار و دره ختی جیهاندا خۆشه ویستی به خشان کرد. کۆتره کان که به سهر چلی دره خته کانه وه بوون، ده رکه وتن و به رسینگیاں به تیشکی زترینی رۆژه که رازایه وه. کاتیکمان زانی له نزیک باخه کانی چوارتاوه پۆلئیکی بئ شمار. له که و کۆتر و کۆتره باریکه له ترسی نئمه دایان له شه ققه ی بال و روو به هه ورازی چیا که ده ستیاں کرد به رفین.

به ناو چیمه ن و لاله زاری (چوارتا) شیدا له رتگایه که وه که نه م بهر و نه و به ری به په رزینی گولی ره نگین

ته‌نیشت گیرابوو، تپیه‌رمان کرد. نه‌سپه‌کامان له دتییه‌که به‌سته‌وه و، روو به‌چایخانه‌که رۆشتین. پینج شه‌ش هه‌نگاوێکمان مابوو بگه‌ینه‌هه‌ چایخانه‌که هاو‌تپیه‌کی خۆشه‌ویست، (شیخ ره‌ئووفی سه‌ید نووری نه‌قیب)م پین گه‌یشت. به‌رووییه‌کی خۆشه‌وه ماندوونه‌بوونی لێ کردین و بردینه‌ ناو چایخانه‌که‌وه، داینان و خواردنی ناشتای ده‌رخوارد داین. پاش نه‌وه بردینه‌ سه‌ر کانی، سووره چنارتیکی پیشان دام. نه‌مه‌نده نه‌ستوو و زه‌لام بوو، به‌پشتتینگی هه‌شت گه‌زی ته‌نگه‌ی نه‌ نه‌هاته‌وه یه‌ک!، داره‌که نه‌مه‌نده گه‌وره بوو، له‌ناو له‌بپی سه‌روویدا پیاو ده‌یتوانی به‌ته‌واوه‌تی تیا رابکشین. شوینه‌که‌ی ته‌خت بوو، وه‌کو ته‌خت. هه‌نگیتیکی باشیش له‌ناو داره‌که‌دا هه‌وا بووه‌وه. چوارتا پیه‌کان هاو‌دیران وا بوو که نه‌م داره له‌سه‌ر گۆزی پیاوچاکتیک نیژرابوو. له‌به‌ر نه‌وه نایب ده‌ست له هه‌نگونه‌که‌ی ناوی بدری. ده سال بوو نه‌و هه‌نگونه مابوووه، که‌س ده‌ستی لێ نه‌دا بوو. هه‌نگونه‌که رۆچوو بوو، تا گه‌یشتیوه بئی داره‌که!

له‌گه‌ل (حاجی ره‌شید)دا چووینه لای (نیبراهیم نه‌فه‌ندی دادگه‌ر)، گه‌لیک میوان نه‌وازی و قسه‌ی خۆشی بۆ کردین، زۆری پین نه‌چوو، (شیخ ره‌ئووف) هات به‌دواما، بۆ ناوبانج و چه‌ره‌س. لیتره (چه‌ره‌س) به‌و جتییه نه‌لین که له ناو ره‌زا پین و میوژ و دۆشاو و باسوقی تیا دروست بکهن. له پێ دوو سن وینه‌مان گرت، هی خۆم له‌گه‌ل سه‌راکه‌دا، له ده‌که‌یدا هه‌ندێ ترتی ناوازه‌ی ده‌رخوارد داین. به‌لای ده‌ختی هه‌رمی و قوڤ و قه‌یسیدا روو به‌هه‌وراز رۆشتین. لقی داره‌کان نه‌شنانه‌وه. به‌که‌زه‌بای چیاکه نه‌سه‌کانه‌وه. له‌ویدا وینه‌به‌کی (شیخ ره‌ئووف)م گرت. به‌دارتاشتیک گه‌یشتین کاسه‌ی داری دروست نه‌کرد. تاوتیک سه‌یری ده‌ستیمان کرد. پاشان چووین بۆ سه‌یری مزگه‌وت و ساها‌ته‌که‌ی (ره‌زه‌ه‌گ). ئینجا بۆ مالی (شیخ ره‌ئووف) که له‌وێ نانیکی ناوازه‌ی بۆ ناماده کردبوین.

سات نزیکه‌ی هه‌وت بوو. چووینه نوژی. له‌سه‌ر سه‌ربانی مزگه‌وته‌که نوستین تا ساتی هه‌شت و نیو، له چایخانه خۆشه‌که‌دا چایه‌کی ره‌نگی‌مان نۆش کرد. چووینه‌وه بۆ لای دادگه‌ر. مالتاوا‌ییمان لێ کرد. چووینه سه‌راکه‌وه، تازه فه‌رمانه‌وه‌ی دروستی کردبوو. له‌ناو هه‌وشه‌که‌یا هه‌موو جوژه گولتیک رویترابوو، په‌نجه‌ره و ده‌رگا‌کانی ره‌نگ کرابوون. دوو قوله‌ی تیا کرابوو، بۆ شه‌ره تفه‌نگ. تازه چشتیره‌که‌ی تیا دروست نه‌کرا بۆ نه‌سپه‌کانی باله‌ازه‌کان. وه‌ستا‌کان نه‌بێ (نه‌رمه‌نی) بوون، هه‌موو کرتیکاره‌کان کوردبوون. داخه‌که‌م گه‌لیک چاوه‌روانی (شیخ ره‌ئووف)مان کرد و گه‌راین به‌دوایدا، نه‌مان دۆزیبه‌وه نه‌مانویست مالتاوا‌یی لێ بکهن. که سات خۆی دا له ده‌ی ئیواره، ناچار بووین ملمان نا به‌رتیگاوه، له خوار دتییه‌که‌وه وینه‌به‌کی چاوه‌ندازه‌ی چوارتام گرت.

نیتر هه‌ر به‌ده‌م رینه‌ گۆزانی خۆش خۆش و قسه‌ی به‌جۆشم بۆ (حاجی ره‌شید) نه‌کرد. نه‌م (حاجی ره‌شید)، و براکه‌یشی (حاجی موحه‌مه‌د)، هه‌ردووکیان خزم دۆست و پیاوی چاک بوون. هه‌ردوو خیتزان له مالتیکدا بوون. به‌هه‌موو (دوله‌) هه‌ر چوار خیتزانی تیا بوو. به‌لای منه‌وه (حاجی موحه‌مه‌د) باشتر بوو له (حاجی ره‌شید). چونکه سه‌ر و زمانی خۆشتر و رووی شیرینتر و نه‌رمتر بوو. پینش نه‌وه‌ی بپن به‌شتیان له‌ولای دتی (شه‌مس ناوا)وه له‌گۆی چه‌مه‌که نوژی‌مان کرد. نیوساتیک بوو تاریکی داها‌تیوو، گه‌یشتینه‌وه (دوله‌) و به‌که‌سوکارمان شادبوینه‌وه.

پینش نه‌وه‌ی قسه‌که‌م ته‌واو بکهم، نه‌لیم؛ چوارتا هه‌ر سی مالتیک نه‌بوو. چل مالی بالبازیشی تیا بوو. سن سه‌د که‌س سه‌ربازیشی تیا بوو. دتییه‌کی ناودار و ره‌ز و سه‌وزه‌دار و، پر له ده‌خت و دار و، چاوه‌ندازی جوان بوو. بکه‌ی ناوچه (قضا)ی شارباژێرش بوو.

دوا قسه ۱۹۲۹/۹/۲

سیانزه رۆژمان له (شارباژێرش)دا رابوارد. سوپاس بۆ خوا، پین وه‌ی به‌خۆشییه‌وه گه‌راینه‌وه. جتی و شوتنی خۆمان له دته‌اتی: (سیره‌مترگ) و (گه‌نکاوا) و (دوله‌) و (قه‌لا چوالان) و (وه‌راز) و (سینکت) و (ولزه) و (چوارتا)دا خۆش کرد و به‌خۆشییه‌وه رامن بوارد. له مالی هه‌موو لایه‌کیاندا میواندارییه‌کی ناوازه‌مان کرا، که هه‌رگیز له‌بیرم ناچیتسه‌وه و خواش یاریه‌ی هه‌ول نه‌ده‌م تۆله‌یان بۆ بکهمه‌وه. که هاتینه‌وه بۆ (سلیمان) له ناوه سازگاره سارده‌که‌ی شاخه ره‌نگینه‌که‌ی (نه‌زم) تینوتیمان شکا.

له‌م گه‌شته‌مدا له گه‌لیک رووه‌وه زانیم ده‌ستگه‌وت و چاوم کرایه‌وه. له پاش سوپاسی خوا، سوپاسی (حاجی ره‌شید) و (حاجی موحه‌مه‌د) و (پووره هه‌بێ) و (شیخ ره‌ئووف) و نه‌و که‌سانه نه‌که‌م که میواندارییان کردم و، به‌هۆی نه‌وانیشه‌وه له زۆر رووه‌وه له نیشتمان نا‌زداره‌که‌م و گه‌له خۆشه‌ویسته‌که‌م شاره‌زا بووم و نزیکیش بوومه‌وه.